

ρος. Διέλθετε τὴν Ὀδὸν Αἰόλου, μετρήσατε τὰ λευκάζοντα ἐκεῖνα ὑελώματα τῶν ἐνεδρῶν τῶν καὶ ἐνόησατε ἐπὶ τέλους, κεφαλαίουχοι βλάκες, ὅτι ὅλοι αὐτοί, χωρὶς νὰ κάμουν καμμίαν παραγωγικὴν ἐργασίαν, ζῶσι καὶ αὐτοὶ καὶ τ' ἀμαξάκια τῶν καὶ τὰ σκυλάκια τῶν ἐκ τῆς ἐπιδερμίδος σας· ὥστε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον λέγει ὁ Ἑρμῆς ὅτι αἱ μετοχαὶ τῆς Ἡπειροθεσσαλίας ὑπερετιμήθησαν ἐν τῇ ἀγορᾷ μεταφραζόμενα εἰς παστρικά ῥωμαϊκά σημαίνει ὅτι ὑπερετιμήθησαν μὲ ἀέρα ὑπὸ τῶν μεσιτῶν, κατὰ ῥητὴν ἐντολὴν τῶν Ἰδρυτῶν τῆς Ἡπειροθεσσαλίας.

Ἀλλὰ τὸ *comble* τῆς τυχοδιωκτικῆς ἐξυπνάδας τῶν περὶ τὴν Ἡπειροθεσσαλίαν εἶναι ὅτι ἀπαντῶντες διὰ τοῦ Ἑρμοῦ—ὃν Ἑρμῆν ἐξεκένωσεν ἡ γειτόνησα Νέα Ἐφημερίς εἰς τὰς στήλας τῆς—εἰς τὰς ἐρωτήσεις ἅς τοῖς ὑπέβαλε τὸ **Μὴ Χάνεσαι** τῆς Κυριακῆς, λέγουν ὅτι μὴ ὄντες ὑποχρεωμένοι ὑπὸ τῆς συμβάσεως νὰ ἐκθέσουν μετοχὰς εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν, τὸ ἔκαμαν «αὐτοπροαιρέτως». Αὐτὸ τὸ αὐτοπροαιρέτως εἶναι μαργαρίτης, εἶναι σμάραγδος, εἶναι ἀδάμας, εἶναι περιδέραιον, ἀξίζει ὅλον τὸ στέμμα τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, εἶναι ἐπὶ τέλους ἀνεκτίμητον. Κέρδη **ἐκατὸν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν** ἐφ' ἐκάστης μετοχῆς καὶ **αὐτοπροαιρέτως**, εἶναι ἀπὸ τὰ ἀθάνατα! Αὐτὴ πλέον εἶναι ληστεία περιπελεγμένη καὶ μὲ μιὰ μετάνοια. Καὶ ἔτσι φαίνεται γίνεσθαι *εἰς τὰ βουνά*! Σοῦ πέρνουν ὅ,τι ἔχεις καὶ δὲν ἔχεις, καὶ σοῦ βάζουν καὶ κάμνεις καὶ μιὰ μετάνοια διότι σοῦ ἄφρησαν τὴ ζωή.

Ἡπειροθεσσαλίᾳ θέλατε, κύριοι Ἕλληνες, νὰ Ἡπειροθεσσαλίᾳ!

Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Κοσσονάκου ἐν τῇ *Παλιγγενεσίᾳ* περὶ τοῦ δυστυχήματος τοῦ Καλαμακίου εἶναι λεπτομερестаτή καὶ λίαν σαφής. Εἰς αὐτῆς ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ

Διευθυντὴς ἐξετέλεσε πλήρως τὸ καθήκον του, ὅπερ ὁμῶς δὲν ἐξετέλεσεν ὁ Πλοίαρχος τῆς Ἰριδος. Τώρα βεβαίως θὰ ἐξέλθῃ καὶ αὐτὸς μὲ διατριβὴν καὶ θὰ ζητήσῃ νὰ βρῇ *λάδι*. Ἀλλ' ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἀναζητήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ τιμωρήσῃ αὐστηρῶς τὸν ἐνοχόν. Μία ἀπλὴ ἀπόπειρα ἀναιρέσεως τιμωρεῖται βαρύντατα· πολλῶ μᾶλλον ὁ θάνατος τόσων ἀνθρώπων δέον νὰ ἐξιλασθῇ διὰ τῆς τιμωρίας τοῦ ἐνόχου· καὶ ἂν ἐνοχὸς εἴναι ὁ κυβερνήτης τῆς Ἰριδος νὰ τιμωρηθῇ παραδειγματικῶς.

Ὁ Ἀλγρέδος πρόξενος, δὲν πᾶει! Ὁ γὰρ τὸ *Ἀντρον τῶν Νυμφῶν*, ὃ γὰρ τὸ μοροπάτι ἐν Ταϊγάνῳ, μετὰξὺ βουτύρου, γούνας, λιμενικῶν δικαιοματῶν καὶ ἐνὸς ἐμποροπλοίαρχου, καὶ αὐτὸ δὲν πᾶει! Αἱ δύο *Λειτουργίαι* νὰ μετατίθενται ἀπὸ τῆς Ἀγίας Σοφίας εἰς τὴν σάλα τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ αὐτὸ δὲν πᾶει. Ἀλλὰ ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Παράσχος πᾶει καὶ καλοπᾶει εἰς Ταϊγάνιον πρόξενος, φέρων μεθ' ἐκυτοῦ καὶ τὰ ἰδικὰ μας συγχαρητήρια. Τῷ εἶναι ἀδιάφορον ἂν ἀφοῦ ὡς ποιητῆς ἔχῃ συνάδελφον τὸν κ. Ἰγγλέσην, ὡς πρόξενος τώρα ἀδελφωθῇ μὲ τὸν κ. Πόγγην. Ἀρκεῖ νὰ προσέξῃ νὰ μὴ γίνῃ ὁ Ἰγγλέσης τῶν προξένων, ἀφοῦ δὲν εἶναι ὁ Πόγγης τῶν ποιητῶν. Καὶ ἀφοῦ ἀπαξ εἰσῆλθεν εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον, τῷ εὐχόμεθα νὰ φθάσῃ καὶ τοῦ Λαμαρτίνου τὴν τύχην, γινόμενος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐλληνικῆς δημοκρατίας ὑπὸ πρόεδρον τὸν Ῥόκον!

Εὐχόμεθα μόνον τῆς νέας προαγωγῆς του νὰ μὴ προηγηθῶν καὶ πάλιν *ῥέοι Ἀρταλκίδαί*, δι' οὗ συννεριάζεσθαι καὶ ἡ πατρὶς καὶ ἡ ποίησις.

ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΕΚΛΟΓΗ ΣΥΖΥΓΟΥ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩ

Ὁ φίλος μου Γεώργιος ἐνυμφεύετο προχθές... Φθάνω εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πλήθος πολὺ καὶ ἡ ἱεροτελεστία εἵχεν ἤδη ἀρχίσει. Ὁ παπᾶς ἀπνύθουε πρὸς τὰς νεονύμφους βραχεῖαν προσλαλιάν, ἣν ἐπέραινε διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων:

«Ἔστε οὖν ἡνωμένοι ἐπὶ τῆς γῆς ἕως ἂν ἐνωθῆτε διὰ παντὸς ἐν τῷ οὐρανῷ.»

Δὲν εἰμπόρεσα νὰ καταστείλω ἐπιφώνησιν τινα ἐκπλήξεως.

Ὁ Γεώργιος δὲν ἐνυμφεύετο νεάνιδα, ἐνυμφεύετο τὴν πλήρη δρόσου καὶ νεότητος Ἰωάνναν, τὴν χαριεστάτην χήραν τοῦ φίλου μου Παύλου. Τὸ περικαλλὲς τοῦτο πλῆγμα ἦτο, φαίνεται, προωρισμένον νὰ κάμνῃ ὅλους τοὺς φίλους μου εὐτυχεῖς. Τὸν Γεώργιον μετὰ τὸν Παῦλον. Ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀπλούστατον. Ἀποσυρθέντος τοῦ Παύλου ἔμενεν ὁ Γεώργιος· ἀλλ' ἐκεῖ ἐπάνω, ἐν τῷ οὐρανῷ, διὰ τὴν διὰ παντὸς ἑνωσιν θὰ εἶνε δύο: ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γεώργιος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος σύζυγος.

Ἦρχισα νὰ σκέπτομαι βαθέως. Ἡ φράσις αὕτη τοῦ παπᾶ τῆς ἐκκλησίας, ἀπετέλει βεβαίως μέρος τῶν ἐν χρήσει κατὰ τοὺς γάμους μικρῶν λογιδρίων. Τὴν αὐτὴν λοιπὸν ὑπόσχεσιν ἔκαμεν ἐξ ἀπαντος πρὸ πέντε ἐτῶν ὁ αὐτὸς ἡ ἄλλος παπᾶς καὶ εἰς τὸν Παῦλον. Καὶ εἰς αὐτὸν εἶπεν ἐπίσης ὅτι ἂν ζήσῃ καὶ ἀποθάνῃ ὡς καλὸς χριστιανὸς θὰ ξαναεὐρῇ τὴν ὥραιαν του Ἰωάνναν εἰς τὸν Παράδεισον μετὰξὺ τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀρχαγγέλων, τῶν Θρόνων, τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Κυριοτήτων.

Ἐν τούτοις μεγάλη κίνησις ἐγένετο τριγύρω μου. Ἡ ἱεροτελεστία εἶχε τελειώσει. Τὰ μεγάλα ὄργανα τῆς ἐκκλησίας ἀνέκρουον τὸ *ἐμβατήριον* τοῦ Μένδελσον. Ἠκολούθησα τὸ κύμα τοῦ πλῆθους τὸ φέρον με πρὸς τὸ διακονικόν. Χειραψίαι πρὸς τὴν νύμφην, χειραψίαι πρὸς τὸν γαμβρόν. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν τοῖς ἀπέτεινα οὔτε λέξιν, καὶ ἔκαμα πολὺ καλὰ, διότι μία ἀνοησία περιστρέφετο ἀδιακόπως περὶ τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης μου. Ἄν ὠμιλοῦσα δὲν θὰ κατόρθωνα κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐμποδίσω τὴν γλῶσσάν μου νὰ εἰπῇ πρὸς τὸν Γεώργιον «ἦκουσες καλὰ, ἐνόησες καλὰ τὴν φράσιν ἐκείνην τοῦ παπᾶ διὰ τὴν διὰ παντὸς ἑνωσιν; Θὰ εἴσθῃς δύο ἐκεῖ ἐπάνω, δύο!»

Ἐξέρχομαι τῆς ἐκκλησίας· κάμνω δύο ἢ τρεῖς ἐπισκέψεις, ἐπιστρέφω οἴκαδε, ἱππεύω ὀλίγον, δειπνῶ εἰς τὴν λέσχην, πηγαίνω εἰς τὸ μελόδραμα, ἀλλ' αἰωνίως, πανταχοῦ, ἡ ἰδέα ἐκείνη μὲ κατεδιώκει ἀμειλίχτως: «Πῶς θὰ τὰ ξεμπερδεύσουν μίαν ἡμέραν, εἰς τὸν ἄλλον κόσμον

Ἡ Ἐφημερίς δικαίως υπερασπίζεται τὸ ἀνδρικὸν φύλον ὑβρισθὲν ὑπὸ ἀνθυπαπιστοῦ ράπισαντος ἐν Βώλῳ τὴν ἡθοποιὸν Σοφίαν Νέρη. Δὲν τὸ υπερασπίσθη ὁμῶς καὶ ὅταν ἀνώτερος ἀξιοματικὸς τὸ ἐξύβρισε ράπισας μοδί-
στην ἐν Ἀθήναις. Ἐπεθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν κατὰ τί τὰ περισσότερα γαλόνια πλησιάζουν τοὺς ἄνδρας πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ ἐπομένως ἀφαιροῦσι τὸν χαρακτηριστὴν τῆς διὰ τοιούτων πράξεων προσβολῆς τοῦ φύλου.

Αὐτὸς ποιὸς ; Ὁ κ. Νεγροπόντης, ὅχι ὁ Menélas hélas ! ὁ διευθυντὴς ἢ διοικητὴς ἢ ὁμογενὴς πασᾶς τῆς Παρελ.ληνίου ἀπεφάσισε, λέγει, νὰ πάγῃ σ' τὸ Καλαμάκι μόνον μὲ 60, ἐνῷ οἱ γραμματικοὶ τοῦ ἐξέδιδον εἰσητήρια καὶ ἐλάμβανον χρήματα διὰ πλείονας τῶν ἐξήκοντα. Ἄν προσετίθετο ἐξηκοστὸς πρῶτος θὰ τὸν ἐξόριχνε σ' τὴν θάλασσαν, ἢ τοῦλάχιστον θάπεφτε ὁ ἴδιος—ἂν ὁ ἐξηκοστὸς πρῶτος δὲν ἐτύχαινε νὰ εἶναι ὁ φίλος μας Ῥομπότσης, ὅστις ἠδύνατο μάλιστα καὶ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τοῦ κόπου, ρίπτων αὐτὸν ὁ ἴδιος. Ἦτο ἀδυσώπητος ὁ νέος αὐτὸς Νεγροπόντης πρὸς τοὺς κυρίους, ἀδυσώπητος καὶ πρὸς τὰς κυρίας. Ἐδίωξε τὸν κ. Δούμαν μὲ τὴν Κυρίαν του ἠθέλησε νὰ διώξῃ τὸν κ. Ῥομπότσην μετὰ τῆς Κυρίας του. Καὶ ἂν τὸ ἀτμόπλοιο ἦτο θαλαμηγὸν τῆς ὁμογενικῆς του μεγαλειότητος, ὑπομονὴ ἠδύνατο νὰ παραλάβῃ ἑαυτὸν, τῆς φθοροῦταις του, τὸ καπέλλο του καὶ τὸν σκύλον του καὶ νὰ πάγῃ ὅπου θέλει. Ἀλλὰ τὸ ἀτμόπλοιο εἶναι τῆς Ἑταιρίας, ἥς αὐτὸς εἶναι ὑπάλληλος· ἐν τίνι δικαιοματι λοιπὸν, ὡς λίαν ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ κ. Ῥομπότσης ἐν τῇ Πρωτῇ, ἐστέρησε τὴν Ἑταιρίαν βεβαίως κέρδους, διὰ νὰ ἔχῃ αὐτὸς τὴν εὐχαρίστησιν, νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ 60 ; Πιστεύομεν οἱ μέτοχοι νὰ ἀπαιτήσουν νὰ πληρώσῃ ἀκριβὰ αὐτὸ τὸ κέφι του.

Ἐν πλήρει ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀλαζονίαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Παρελ.ληνίου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταχρήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἑταιρίας, ὁ κ. Γουδῆς μὲ τὴν Κρήτην του κατενθουσίασε κόσμον. Παρεπονήθησαν ὀλίγοι ὅτι ἐνεκα τῆς συρροῆς ὁ διάπλους ὑπῆρξεν ὀχληρὸς· ἀλλὰ θὰ παρεπονούντο περισσότεροι, ἂν ἄρκεν ἐξω ἀνθρώπους. Τὸ λάθος ἦτο τῆς Ἀτμοπλοικῆς ἥτις δὲν διέθεσε πλείονα ἀτμόπλοια· ἢ μάλλον τὸ λάθος εἶναι ὅλων τῶν Ἑταιριῶν, αἵτινες ἐκ στενοῦ κερδοσκοπικοῦ πνεύματος φερόμεναι δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸ πολὺκλάδον καὶ τὸ εὖρος τῆς ἐλληνικῆς ἀκτοπλοίας. Ἀλλὰ καὶ μὲ τὸσον κόσμον οἱ ἐν τῇ Κρήτῃ ἔμειναν εὐχарιστημένοι, διότι ἐξ ὅλων τῶν ἀναμειχθέντων εἰς ἀτμοπλοϊκὰ, μόνος ὁ κ. Γουδῆς ἀπεδείχθη ὅτι γνωρίζει τὸσον καλὰ τὴν δουλειά του, διότι αὐτὸς μόνος εἰσήγαγεν ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις του εὐρωπαϊκὴν τάξιν, εὐγένειαν, εὐμάρειαν, περιποίησιν, ὥστε νὰ μεταβάλλῃ τὰ ταξίδια τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης εἰς ἀληθῆ διασκεδαστικὰ ταξίδια (voyages de plaisir).

Ἄν που βλέπετε κατ' αὐτὰς διατριβάς, ἄρθρα, διαφοράκια, ἐκφράσεις λύπης, παράπονα, ἀγανακτήσεις ἱερὰς, πάθος, στηθοκυπήματα, ὑποκρισίας, ταρτουφισμοὺς, καὶ ὅλα αὐτὰ προκειμένου περὶ υπερασπίσεως τῶν ὑπὸ τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξεταστικῆς ἐνοχοποιουμένων—ἐὰν ἐκ συμπαθείας ἢ ἐκ συμφέροντος δὲν ἐπιθυμῆτε τοὺς κυρίους αὐτοὺς νὰ τοὺς βλέπετε ἀθῶους, τότε μὴν πιστεύετε τίποτε ! Κυκλοφοροῦσι κατ' αὐτὰς χρήματα καὶ χρήματα ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημεριδῶν.

Αὐτὴ πάλιν ἡ ἐφοδος τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατὰ τῶν περισσευμάτων τοῦ κ. Κέντρου, διευθυντοῦ τοῦ Ξε-

ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γεώργιος ; »

Πλαγιάζω, ἀποκοιμοῦμαι, καὶ ἐδῶ ῥιζίζει τὸ ὄνειρον. Εἶνε ὄνειρον, μὴ τὸ λησμονῆτε, ἀποῦν ὄνειρον.

Εὐρισκόμην ἐν τῷ Παραδείσῳ, εἰς τὴν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν. Μεγάλῃ κινήσει ἀμαξοστοιχίᾳ αἱ ἀμαξὶ ἀνεχώρουν κεναὶ καὶ ἐπανήρχοντο, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, πεπληρωμέναι. Σταθμαρχὴς ἦτο ὁ Ἅγιος Θωμᾶς. Συνδιελεγόμην μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτος φιλοφρονέστατα μοῦ ἐξήγει τὸν ὀργανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας.

— Αἱ ἀμαξοστοιχίαι, μοῦ ἔλεγε, ἀνεχωροῦν ἀπὸ τὴν γῆν, προσεγγίζουσιν εἰς τὴν Κόλασιν, προσεγγίζουσιν εἰς τὸ Πουργατόριον, καὶ σταματοῦν εἰς τὸν Ἰκράδειον. Ἐδῶ, αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἔχομε πλῆθος, πολὺ πλῆθος. Κατ' αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἐσκότισαν μὲ τὴν παραπάνω τὸν Μεγαλοδύναμο. Εἶνε τότε ὀλίγος καιρὸς τοῦ οἱ εὐλαβεῖς τὸ παραπῆραν ἐπάνω τοὺς καὶ θέλουν καὶ καλὰ καὶ σώναι νὰ σώσουν ὅλους τοὺς ἀμαρτωλοὺς. Νέ ταις ἐφημερίδαῖς τοὺς, μὲ τὰ ἀναθέματά τοὺς, τοῦ χλιαροὺς τοὺς ἀνάπτουν, τοὺς δειλοὺς τοὺς κάμνουν νὰ φοβοῦνται τὴν Κόλασιν. Γι' αὐτὸ, βλέπετε, αὐτοὺς τοὺς μῆνας, ἔχομε περισσότερους ἐπιβάταις γιὰ τὸν Παράδεισον κατ' ἡμέραν εἴμεθα ἡναγκασμένοι ὅταν ἀναχωρῇ ἀπὸ τὴν γῆ ἡ ἀμαξοστοιχία νὰ προσθέτωμεν νέας ἀμαξίας. Ἡ εὐλογία συντελεῖ πολὺ εἰς τὴν αὐξήσιν αὐτὴν τῶν ἐπιβατῶν,

ἀλλὰ νομίζετε, κύριε, ὅτι ὀλιγώτερον συντελεῖ καὶ ἡ εὐλάβεια ; Ἄλλως τε, μετ' ὀλίγον θὰ κρίνετε μόνος σας. Ἡ ὥρα εἶνε ἑπτὰ καὶ δέκα . . . Τὸ ἔξπρες θὰ φθάσῃ, ὅπου καὶ ἂν εἶνε . . . Ναι, ἔχομε καὶ ἔξπρες τὰ ὅποια ἔρχονται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν γῆν δίχως προσέγγισιν . . . ἀκούετε τὸν συριγμὸν ; Ναι το, ἔρχεται, ἐμμήθημεν τὸν ὀργανισμὸν τῶν γαλλικῶν σιδηροδρόμων, εἶνε ὁ καλλίτερος. Ἡ ἑταιρία μας ἔθηκε εἰς κυκλοφορίαν τὰς μετοχὰς τῆς, διὰ δημοσίας ἐγγραφῆς, αἱ ὁμολογίαι τῆς εἶνε ἡγυημέναι ἀπὸ τὸν Οὐρανόν.

Αἱ κυριώτεραί μας γραμμαὶ ἐπερατώθησαν, ἀλλὰ δὲν ἤρχισεν ἀκόμη ἡ συγκοινωνία μὲ ὅλους τοὺς πλανήτας· τότε καταγινόμεθα εἰς τὴν δευτέραν διακλάδωσιν. Παρατηρήσατε καλὰ, τὸ τραῖον πλησιάζει. Καθὼς βλέπετε, ἔχομεν ἀμαξίας τριῶν τάξεων : πρῶτης, δευτέρας καὶ τρίτης φορτηγούς διὰ τὰς ἀποσκευὰς καὶ ἰδιαίτερον διαμέρισμα διὰ τοὺς κύνας. Καταβαίνουν· προσέξατε καλὰ ! καὶ παρατηρήσατε τὸ ἐξῆς : εἰς τῆς δευτέρας τάξεως δὲν ὑπάρχει πολὺ πλῆθος· ἀπὸ τὴν μέσση αὐτὴν τάξιν, τὴν τάξιν τῶν νοικοκυραίων, ἔχομεν πάντα ὀλίγους· εἶνε κακολόγος, ἄθρησκος, ἐλευθερόφρων αὐτὴ ἡ μέση τάξις· εἰς τῆς τρίτης τάξεως, τὸνναντίον πλῆθος, πολὺ πλῆθος· αὐτὸς ὁ λαὸς ἢ πολὺ καλὸς θὰ εἶνε ἢ πολὺ κακός, ἀλλ' ἐν γένει πολὺ καλός. Ἄ ! πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ πλούσιοι ἔχουν μεγάλας εὐκολίας διὰ νὰ σώσουν τὴν ψυχὴν των. Ἐχουν τὸν καιρὸν των εἰς τὴν

ξοδοχείου τῆς Ἀγγλίας, πῶς σὰς ἐφάνη; Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ κ. Κέντρος ἔκαμεν πολὺ τραγικὴν περιγραφὴν τῆς νέας αὐτῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου ἐναντίον ψητῶν, σου πῶν, χορταρικῶν, γλυκῶν, ἐνῶ οἱ καυμένοι οἱ κλητῆρες καὶ οἱ χωροφύλακες ἐννοοῦσαν νὰ τοῦ τὰ παστρέψουν ὅλα, ἀφοῦ ἦσαν ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας. Ἴδου ὅτι προσκληθεῖς εἰς τὴν Διεύθυνσιν ὁμολόγησε καὶ αὐτὸς πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς προσβληθείσης φιλοτιμίας τῆς ὅτι οὐδὲν σκευὸς τῷ ἀφῆρέθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Τοῦ ἀφῆρέθησαν μόνον τὰ ἐν τοῖς σκεύεσιν, ἀλλ' αὐτὸ ἦτο ἀνακούφισις διὰ τὴν μετακόμισιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς προσβολὰς, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς ὑπηρετάς του, αὐταὶ ἦσαν ἐκ τῶν συνήθων ἀστυνομικῶν θωπειῶν, μετὰς ὁποίας πρέπει νὰ εἶναι συνοικειωμένος πᾶς ὑπῆκοος τοῦ κ. Κοσσονάκου.

Καὶ τὸ τοῦ Φαλήρου γαλλικὸν θέατρον καὶ τὸ τοῦ Τσόχα ἰταλικὸν καὶ τὰ διαλείμματα τοῦ κ. Λεκατσᾶ μόλις θ' ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου. Ἀχρι τότε, δύνασθε νὰ περιορισθῆτε εἰς τὰ κουακίσματα τῶν βατράχων τοῦ Ἰλισσοῦ καὶ τοῦ Καίσαρη, τὸν βαρὺν γλυκὸν ἢ μέτριον καὶ βαρὺν τοῦ Γιαννοπούλου καὶ τὴν ἐπὶ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων, ὅχι ὅμως καὶ ἐν τῇ Φαληρικῇ ἀκτῇ, πιζομένην Μασκοτ καὶ Αἰδᾶ.

Ἴδου τὸ πρῶτον ἴσως παράσημον μετὰ εἰκοσαετίαν ὁλόκληρον, ὅπερ τιμᾷ καὶ τὸν διδόντα καὶ τὸν λαμβάνοντα. Εἶναι τὸ κατὰ πρωτοβουλίαν τοῦ Βασιλέως δοθὲν εἰς τὸν γενναῖον Γάλλον Παμμελὲκ, τὸν μόνον ἐξ εἰκοσακισχιλίων Ἑλλήνων ῥιφθέντα εἰς τὴν θάλασσαν ἵνα σώσῃ πνιγμένους! Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀναλάβῃ πλήρως ἡ εὐτυχὴς πρωτοβουλία τοῦ Βασιλέως, γνωρίζετε τί ἔπρεπε νὰ

κάμῃ; Νὰ ξεκρεμάσῃ μετὰ τὰς χεῖράς του ὅλα τὰ παράσημα, τὰ τόσον ἀφειδῶς ῥιφθέντα ἐσχάτως ὡς ἀντικείμενα τοῦ κοτιλλιών. Διότι, νὰ εἶναι μαζὺ ἱππόται ὁ εὐπατρίδης Παμμελὲκ καὶ ὁ φίλος μας Ἀλκιβιάδης Καμπᾶς, τί νὰ καταλάβῃ ὁ ἕνας καὶ τί ὁ ἄλλος, καὶ πῶς νὰ διακριθῇ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Τὰ περὶ αἰτήσεως ἀδείας κυνηγετικῆς τοῦ κ. Λομβάρδου διὰ τὸ φυσιογραφικὸν μουσεῖον! τὰ περὶ ἀρνήσεως τοῦ κ. Κοσσονάκου εἰς τὸ νὰ παραβῇ τὸν νόμον χάριν ὑπουργοῦ! τὰ περὶ ἀνεψιοῦ Λομβάρδου ὅτι αὐτὰ τὰ κάμνει ὁ Πετιμεζᾶς! τὰ περὶ δικαίας ἀποστροφῆς τοῦ Διευθυντοῦ! τὰ περὶ ἄνευ ἀδείας εἰς κυνήγι ἐξόδου τοῦ κ. Λομβάρδου, πρὸς τὸν ἀνεψιὸν του! ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀληθέστατα.

Ὅπου λοιπὸν ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ ποθήσασα τρυγῶνα κοιλία τοῦ κ. Λομβάρδου εἶναι φυσιογραφικὸν Μουσέιον. Ἀλλὰ τότε, τιοῦτο μουσεῖον ἀξίζει μίαν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν.

Δυστυχῶς ἡ αὐστηρότης τοῦ κ. Διευθυντοῦ δὲν ἐκινεῖται μέχρι τῶν βολῶν ἀσπλάγχχνων κυνηγῶν, διότι μᾶς εἶπον φίλοι μας ὅτι εἶδον εἰς λίσταν ξενοδοχείου τρυγῶνα! Ποῦ τὰ εὐρίσκουν οἱ κύριοι ξενόδοχοι; Ἄν εἴχομεν βροχὰς, θὰ ἔλεγον ὅτι τοὺς πέφτουν ἀπ' τὸν οὐρανόν. Ἄς διπλασιάσῃ λοιπὸν τὴν ἐπιτήρησιν του ὁ κ. Κοσσονάκος, ἀφοῦ μάλιστα τὸ ζήτημα ἐνεκα τῶν ἀδιορθώτων Ῥωμηῶν, προσέλαβε καὶ ὑπουργικὸν χαρακτῆρα.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλλων ὁραίων τοῦ τελευταίου Ἀσμοδαίου ἦτο καὶ ἡ εἰκὼν τῶν Συνοδικῶν μας τραγόν-

διάθεσιν των, καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ἀκόμη ὅτι δίδουν εἰς τὸν Σατανᾶ τὸ περισσότερον καὶ καλλίτερον μέρος τῆς ὑπάρξεώς των, εὐρίσκουν πάντοτε, κάπου κάπου, ὅσον ὀλίγην θέλησιν καὶ νὰ ἔχουν, μίαν ἢ δύο ὥρας ὅπως τακτοποιήσουν τοὺς λογαριασμούς των μετὰ τὴν θρησκείαν. Ὁ θεὸς δὲν εἶνε τόσο κακὸς ὅσο τὸν περι-στάνουν. Εὐχαριστεῖται μὲ πολὺ ὀλίγα πράγματα, πῖστευσέ με. Μεῖνατε ἐδῶ μόνον μίαν ἢ δύο ἡμέρας, θὰ ἰδῆτε νὰ ἔλθουν καμμιὰ πενήντα τραῖνα, καὶ μέσα εἰς αὐτὰ τὰ τραῖνα βέβαια ἀνθρώπους ποῦ γνωρίζετε. Τότε θὰ ἐννοήσετε πόσον εὐθηνὰ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κερδίσῃ τὸν Περαιδεῖσον.

Εἶνε λογὸς ὁ Ἅγιος Θωμᾶς. "Ελεγε, ἔλεγε, ἔλεγε· ἀλλ' ἐγὼ ἀπὸ τινῶν στιγμῶν δὲν ἤκουον πλέον τί ἔλεγε. Ἡ χήρα ἡ νεόνυμφος, ἡ σύζυγος τοῦ Παύλου, ἡ σύζυγος τοῦ Γεωργίου, ἤρχετο μετὰ τὸν σιδηρόδρομον! Ἐκεῖνη ἦτο! Προέκυψε τὴν ὥραίαν τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τὸ παράθυρον μιᾶς ἀμαξῆς. Ἐπειτα δὲ ἐλαφρὰ, πετακτὴ, φιλάρεσκος ἐπήδησε μετὰ εὐκινήσιάν ἀπὸ τὴν ἀμαξάν δείξασα ὀλίγον ταῖς γάμπαις τῆς αἰτίνες ἦσαν θελκτικώταται. Καὶ ἔτρεχε πανταχοῦ φωνάζουσα: «ὁ Παράδεισος; ποῦ εἶνε ὁ Παράδεισος; Ἐγὼ τὸ εἰσιτήριο μου.»

Τοιαύτην ἐνθυμοῦμαι ὅτι τὴν εἶδον μίαν ἡμέραν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Κομπιένης, καταβαίνουσιν ἀπὸ μίαν εἰδικὴν ἀμαξοστοιχίαν ἣτις ἔφερεν εἰς τὸ μέγαρον τοῦς

προσκεκλημένους τῆς Αὐτοκρατείας. Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην ἐπίσης, εἶδεν λιγάκι ταῖς γάμπαις τῆς, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην ἐπίσης ἔτρεχεν ἐπὶ τῆς ἐξόδου φωνάζουσα.

«Ταῖς κάσσαις μου! Νὰ μὴν ξεχάσουν ταῖς κάσσαις μου! δώδεκα ἔχω!»

Καὶ εἰς ἀξιοφατικὸς τοῦ στέμματος ἦλθε πρὸς αὐτήν, εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Κομπιένης καὶ τῇ εἶπε: «Μὴ φοβεῖσθε, κυρία κ.μ.η.σ.σ., φροντίζω ἐγὼ διὰ ταῖς κάσσαις σας, ἐγὼ διὰ τῶν κάσσαις εἶμαι ἐδῶ.»

Καὶ ὁ Ἅγιος Πέτρος ἦλθεν ἐπίσης πρὸς αὐτήν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Παράδεισου καὶ τῇ εἶπε.

Τὸ εἰσιτήριόν σας, κυρία; Λαμβάνετε τὸν κόπον νὰ μοῦ δείξετε τὸ εἰσιτήριόν σας;

— Νὰ το, ὦριε.

— Εἶνε ἐν ἔξει. Μπορεῖτε νὰ περάσετε. Ἴδου ἡ εἰσόδος τοῦ Παράδεισου.

Ἡ μικρὰ μο φίλη ἔκαμε χαριστάτην ὑπόκλισιν καὶ παρῆλθε. Παράφορός τις ἐπιθυμία μετέλαβε νὰ εἰσέλθῃ κατόπιν ἡς εἰς τὸν Παράδεισον.

Τίς εἶδε; ἴως εἶχεν ἀποθάνει ὁ Γεώργιος, καὶ ἡ χήρα ἔμελλε νὰ εὐρῇ μεταξὺ τῶν δύο συζύγων τῆς.

Ἡρώτησα τὸν Ἅγιον Θωμᾶν ἂν μοι ἐπιτρέπη νὰ εἰσέλθω.

— Εὐκόλο πρᾶγμα, μοι ἀπεκρίθη.

— Ναι, ἀλλὰ διὰ μίαν μόνον ὥραν· μήπως καὶ με

των τὸν περιδρόμον, ἐνῶ ἐπνίγοντο ἄνθρωποι! Πόσα κεφάλαια ἐν τοῖς Ἀθλοῖς του ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἀνθρωποι εἰς τὴν θάλασσαν, ὑπὸ ἄλλην ἔννοιαν, θὰ ἔγραφεν ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ διὰ τοὺς ἀντίποδας αὐτοὺς τοῦ Μυριέλ. Ἀλλ' ἐνῶ παρήλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν γενναίων πράξεων καὶ γενναίων αἰσθημάτων, παρήλθε καὶ ὁ καιρὸς τῆς φαντασίας· σήμερον ὁ Οὐγὼ γράφει *Θρησκείαν* καὶ *Θρησκείας*, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ζανκαγράψῃ Ἀθλοῖς.

τὸ Πολυτεχνεῖον· καὶ τοῦτο, διὰ νὰ περάσῃ τὸ κῆρυξ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς. Πιστεύομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ καταδεχθῇ νὰ συνεχίσῃ τοιαύτας πράξεις τῆς προκατόχου τῆς, ἀλλ' ὅτι θὰ ἐπαναφέρῃ τὸν κ. Λύτραν εἰς τὴν ἑδρὰν του καὶ θὰ τὸν ἀποδώσῃ εἰς τοὺς λατρεύοντας αὐτὸν μαθητάς του.

Τὸν γενικὸν ἐκνευρισμὸν ἐχαρκατήρισε κάλλιστα εὐφυΐα ἱεροδιακόνου. Τινὲς ἐκ τῶν ἐλευθεροφρονούντων νέων ἐν τῷ ἀτμοσφαιρῷ ἤλεγχον ἀπέναντι αὐτοῦ τοῦ διακίου τὴν διαγωγὴν τῶν ἁγίων Συνοδικῶν, οἵτινες δὲν εἶχον σηκωθῇ ἀπὸ τὸ τραπέζι.

— Τί θέλατε, τοὺς εἶπεν θαυμάσια ὁ διάκος, νὰ βλέπουμε καὶ ἡμεῖς, ὅπως σεῖς, ἀπὸ τὰ παραθυράκια πῶς πνίγονταν;

Συλλογὴ δυσσιώνων διὰ τὸν Ἰσθμὸν. Δεκατρία ἀτμόπλοια πῆγαν εἰς τὸ Καλαμάκι. — Τρεῖς ἄνθρωποι ἐπνίγησαν. — Αἱ ὑπόνομοι φωτὰ δὲν ἔπιασαν. — Ἡ ἐγγράφη τῶν μετοχῶν ἔγινε Τρίτη. — Καὶ προσθέσατε εἰς ὅλα αὐτὰ ὅτι τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως προέσταται ὁ πολλῶν στρατῶν ἰδὼν νῶτα στρατηγὸς Τύρρ.

Δικαίως παραπονοῦνται οἱ μαθηταὶ τῆς ζωγραφικῆς στερηθέντες πρὸ πολλοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ διδασκάλου των Λύτρα, διότι ἠθέλησαν νὰ παρανομήσουν οἱ κύριοι Παπαμιχαλόπουλος καὶ Θεοφίλας καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν παρανομίαν ὁ ἀξιότιμος Καθηγητὴς· οἱ πλείστοι τῶν μαθητῶν τῆς ζωγραφικῆς οὔτε πατοῦν εἰς

Τὰ συνήθη ἀγκίστρα πρὸς ἀλιεῖαν μετοχῶν διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἡπειροθεσσαλίας ἐρρίφθησαν καὶ πάλιν διὰ τῶν λεγομένων χρηματιστικῶν δελτίων — ἐν παρενθέσει λέγομεν ὅτι τὸ Χρηματιστικὸν Δελτίον τοῦ Μεγαλοῦ Νεγροπόντη, δι' οὗ ἐπιτηδεύοντα ἐκυνηγοῦντο τὰ συμφέροντα τοῦ συντάκτου, ἐξεδιώχθη ὑπὸ τοῦ Αἰῶρος πρὸς τιμὴν του. — Εἰς τὸ χρηματιστικὸν δελτίον τῆς Νέας Ἐφημερίδος τῆς Κυριακῆς ἀνέγνωμεν τὰ ἐξῆς λίαν ὑποπτα προπαρὰσκευαστικὰ τῆς ἐγγραφῆς τῆς Δευτέρας: «Κατὰ τὰς ἡμετέρας πληροφορίας, μολοντί ἐπισήμως ἡ ἐγγραφή εἶναι ὁρισμένη διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, 26 τρέχοντος μηνός, ἐξητήθησαν ἄνω τῶν 5400 μετοχῶν, ἧτοι τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν, γενικῶς δὲ πιστεύεται, ὅτι δὲν θέλουσιν ἱκανοποιηθῇ καθ' ὅλοκληρίαν πᾶσαι αἱ αἰτήσεις κτ.λ.»

Διὰ νὰ καταλάβητε τὴν χυδασιότητα τοῦ δολώματος, ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἰπώμεν ὅτι πολλαὶ αἰτήσεις γίνονται ὑπὸ μεσιτῶν τῶν ἰδίων ἰδρυτῶν!

Ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου ὠρολογιοποιοῦ τῆς πόλεώς μας, τοῦ Ἰταλοῦ κ. Πιερόνη, προσηνέχθη τῷ βασιλεῖ ὠραῖον θερμόμετρον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μεταλλικῆς συστολῆς καὶ διαστολῆς, πρώτην φορὰν κατασκευαζόμενον τόσον μικρὸν, τοῦ συστήματος Orbain Jurgensen, ἐντὸς ἀργυροῦ

κρατήσουν ἐκεῖ μέσα; θὰ εἰμφορέσω νὰ φύγω; γιατί, βλέπετε, ὅσο εὐχάριστος καὶ ἂν εἶνε ὁ Παράδεισος, ἂν κῆς παστάδος διὰ τὸν δεύτερον σύζυγον τὸ ὄνομα ὅπερ ἔχω ἀκόμη μερικὰ χρονάκια νὰ περάσω εἰς τὴν γῆν, δὲν ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν πρῶτον. Ἦτον ἀξιολάτρευτον πλάσμα καὶ εἶχεν ἑξοχὸν ἀβρότητα αἰσθημάτων, ὡς βλέπετε.

ὁ Παράδεισος εἶνε αἰώνιος.

— Μὴ φοβεῖσθε, θὰ εἰμφορέσετε νὰ βγῆτε. Ἐλᾶτε.

Καὶ με ὠδήγησε πρὸς τὸν Ἅγιον Πέτρον.

— Κύτταξε καλὰ τὸν κύριον, διὰ νὰ τὸν γνωρίσῃς καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃς ἐπειτα νὰ ἔβγῃ, τὸ κάμνει ἀπὸ περιέργεια, ἀπλὴ περιέργεια, μύλις θὰ ἔμβῃ καὶ θὰ ἔβγῃ.

— Ἐμβᾶτε, κύριε, ἐμβᾶτε, θὰ σᾶς γνωρίσω.

Καὶ ἰδοὺ εἰσῆλθον εἰς τὸν Παράδεισον. Ἐπρόφθασα εἰς ἔγκαιρον στιγμὴν. Ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Παῦλος οἵτινες κατώπτευν τοὺς ἀφικνουμένους ταξειδιώτας, εἶχον ἤδη ὁρμήσει ἐπὶ τῆς γυναικὸς των.

Ὁ Παῦλος εἶχεν ἀρπάσει τὴν δεξιὰν χεῖρά τῆς καὶ εἴλκυεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν φωνάζων: «Ἰωάννα, ἀγαπητὴ μου Ἰωάννα!»

Ὁ Γεώργιος εἶχεν ἀρπάσει τὴν ἀριστεράν τῆς χεῖρα καὶ εἴλκυε πρὸς ἑαυτὸν φωνάζων: «Μάρθα, ἀγαπητὴ μου Μάρθα!»

Εἶχε δύο ὀνόματα: Μάρθα καὶ Ἰωάννα, ἐνόμισε δὲ

κατάλληλον νὰ μὴ τηρήσῃ ἐν τῇ οικειότητι τῆς συζυγίας, ὅταν ἔζων· ὁ εἰς δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ στιγμὴν χωρὶς τὸν ἄλλον. Ὁ Γεώργιος, ὁ δεύτερος σύζυγος, δὲν τὸ κουνούσε ἀπὸ τοῦ Παύλου... καὶ αἱ κακκαὶ γλῶσσαι ἔλεγον... ἀλλὰ τί δὲν λέγουν αὐταὶ αἱ κακκαὶ γλῶσσαι!

Ἐν τούτοις οὐδέτερος αὐτῶν, οὔτε ὁ Παῦλος οὔτε ὁ Γεώργιος ἐφαίνετο ἔχων διαθέσειν νὰ τὴν ἀπολύσῃ.

— Ἰωάννα!

— Μάρθα!

— Εἶμαι ὁ πρῶτος σου σύζυγος!

— Εἶμαι ὁ δεύτερός σου σύζυγος!

— Τὰ δικιώματά μου εἶνε ἀδιαφειλονείκητα!

— Κύριε, ἀφήσατε τὴν κυρίαν!

— Δὲν ὁμιλῶ πρὸς σᾶς, κύριε. Δὲν σᾶς γνωρίζω!

Δὲν σᾶς γνωρίζω! Ἀλλ' ἦσαν φίλοι στενοὶ ἐπὶ τῆς

γῆς, ὅταν ἔζων· ὁ εἰς δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ στιγμὴν χωρὶς τὸν ἄλλον. Ὁ Γεώργιος, ὁ δεύτερος σύζυγος, δὲν τὸ κουνούσε ἀπὸ τοῦ Παύλου... καὶ αἱ κακκαὶ γλῶσσαι ἔλεγον... ἀλλὰ τί δὲν λέγουν αὐταὶ αἱ κακκαὶ γλῶσσαι!

Ἡ φιλονεικία ἐν τούτοις ἀνάπτει μεταξὺ τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Παύλου. Αἱ φωναὶ ὑψοῦνται δυνατώτερα.

Ἡ φιλονεικία ἐν τούτοις ἀνάπτει μεταξὺ τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Παύλου. Αἱ φωναὶ ὑψοῦνται δυνατώτερα.

πεντοδράχμου. Τὸ προσφερθὲν συνωδεύετο καὶ ὑπὸ πι-
στοποιητικοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου κ.
Σμὶτ περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτοῦ. Τὸ εἶδομεν πρὶν προσε-
νεχθῇ, χωρὶς νὰ λάβωμεν τὴν ἄδειαν τοῦ σεβαστοῦ κ.
Καλλίνικου. Ἀντὶ ἑκατὸν φράγκων εἰς τὸ ἐξῆς θὰ δύνα-
ται πᾶς τις νὰ προμηθεύηται τοιοῦτο ἐπιστημονικὸν κομ-
ψοτέχνημα. Συγχαιρομεν τῷ κ. Πιερόνῃ διὰ τὴν χειρο-
τεχνικὴν του ἐφεύρεσιν.

Ἐν Βιέννῃ δικάζονται κατ' αὐτὰς πάντες οἱ ἐνοχο-
ποιηθέντες ἐπὶ ἀμελείᾳ ἢ παραλείψει καθήκοντος κατὰ
τὴν φοβερὰν νύκτα καθ' ἣν ἑκατοστὺς ἐφονεύθησαν εἰς
τὰς φλόγας τοῦ Κωμικοῦ Μελοδράματος. Διευθύνται,
ἐπιθεωρηταί, διοικηταί τῆς χωροφυλακῆς, καὶ ἄλλοι. Νὰ
ἰδῇτε δὲ τὸ περίεργον ὅτι παρεπέμφθησαν καὶ ἀστυνομί-
κὰ ὄργανα, διότι δὲν ἄφιναν τοὺς πολίτας νὰ εἰσέλθωσι
ἀμα τῇ ἐνάρξει τῆς καταστροφῆς ὅπως σώσουν ὅσους δυ-
νηθοῦν. Δηλαδή ἀπαράλλακτος περίπτωσις μὲ τὴν ἰδικήν
μας τῆς Μ. Παρασκευῆς, ὅτε εἰς λοχίας διὰ τῆς λόγῃ
ἀπέκρουε τοὺς ἀποπειραθέντας νὰ ἀνοίξουν τὴν θύραν τοῦ
Γυναικωνίτου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὅπως διασώσουν με-
ρικὰς ψυχὰς· ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν καταδεχόμεθα οὔτε νὰ ἀνα-
κρίνωμεν τέτοια παραμικρὰ πράγματα.

Εἰς τὸν προϋπολογισμόν του ὁ Γλάδστων ἐπέβαλλε
πρὸς πλήρωσιν ἐνὸς τετάρτου ἑκατομμυρίου λιρῶν τὸ
ὅποιον τοῦ ἐχρειάζετο φόρον καὶ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν. Ἐδῶ
τοιοῦτος φόρος ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀμαξῶν θὰ ἦτο καὶ ἄ-
δικος, διότι οἱ ἀμαξηλάται πληροῦνουν φόρον ἐπιτηδεύ-
ματος καὶ πολὺ ὀλίγον σκόπιμος, διότι ἡ ἀκρίβεια τῶν
ἀμαξῶν θὰ ἐδιπλασιαζέτο· ἀλλὰ φόρος ἐπὶ τῶν ἰδιωτι-
κῶν ἀμαξῶν θὰ ἦτο ὅ,τι δίκαιον καὶ ὅ,τι σκόπιμον. Ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ μᾶλλον φορολογήσιμος ἰδιωτικὴ
ἀμαξία θὰ ἦτο τὸ κρυστάλλινον κινητὸν παλάτιον τοῦ κ.
Διάγγελη!

Ἦδυνάμεθα ἐπὶ ἓνα περίπου μῆνα νὰ ἀναγινώσκωμεν
ἐν τῷ ἀγγλικῷ τύπῳ τὰ τοῦ γάμου τοῦ νεωτέρου υἱοῦ
τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας Λεοπόλδου μετὰ τῆς Γερμα-
νίδος πριγκηπίσσης Ἑλένης. Κύρια ἄρθρα, περιγραφαί,
σελίδες ὁλόκληροι, βιογραφίαι, εἰκόνες, εἶναι κατὰ μέτρα

Ἡ ζῶη εἶνε εὐχάριστος εἰς τὸν Οὐρανόν, ἀλλ' ὀλίγον
μονότονος, καὶ τὸ ἐλάχιστον ἐπεισῶδιον προξενεῖ οἶαν ἐν-
τύπωσιν ἀμαξία ἐλαύνουσα ἐν μικρᾷ ἐπαρχικῇ πολίχνῃ.
Οἱ μακάριοι καὶ αἱ μακάριαι προστρέχουσι πανταχόθεν.
Οἱ μὲν συνηγοροῦσι ὑπὲρ τοῦ πρώτου συζύγου, οἱ δὲ ὑ-
πὲρ τοῦ τοῦ δευτέρου.

Ἡ δὲ Ἰωάννα οὔτε κινεῖται· ἀπαλλάξασα τὰς δύο
αἰχμαλώτους χεῖράς της δὲν ἔλεγε λέξιν οὔτε πρὸς τὸν
Γεώργιον οὔτε πρὸς τὸν Παῦλον.

(Ἐπεται συνέχεια)

κατὰ τὸν Ludovic Halevy

Ἰουλιανός.

ἐξ ὅλων τούτων τὰ ἀγγλικὰ φύλλα, καὶ ἐκάστη γραμμὴ
προδίδει τὴν φιλοβασιλικότητα τοῦ λαοῦ ἐκείνου καὶ τὴν
φιλολαϊκότητα τῶν βασιλέων ἐκείνων. Ἡ ὑπέρσαρκος ἐ-
κείνη γυνή, ἡ μηδὲν ἔκτακτον ἐν τῷ βίῳ της ἐκδηλώ-
σασα, ἡ ἀνασσα Βικτωρία εἶναι τὸ εἰδωλὸν ἑκατομυ-
ρίων καὶ τὰ τέκνα της, ἰδίως τὰ τέκνα της, μικροὶ Θεοὶ
τῶν ἀναριθμητῶν ὑπηκόων της. Καὶ μὴ τις ἀποδώσῃ
τὴν ἀγάπην ἣς ἀπολαύει ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐν Ἀγ-
γλίᾳ εἰς τὴν μοναρχικὴν παράδοσιν· εἶναι κυρίως τὰ
προσόντα καὶ αἱ ὑπὲρ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ λαοῦ μέρι-
μναι τῶν μελῶν της τὰ προκαλοῦντα τὸν μυθώδη αὐτὸν
ἐνθουσιασμόν πρὸς εἴ τι ἄφορᾷ αὐτούς. Ὅπου σύλλογος
φιλανθρωπικὸς, κοινωνικὸς, ἐπιστημονικὸς, βιομηχανικὸς,
ὅπου ἴδρυμα κοινῆς ὠφελείας, προίσταται καὶ εἰς βασι-
λόπαις, ὅστις κατέρχεται μετὰξὺ τοῦ πλήθους, ὁμιλεῖ,
πεῖθει, ἐνθουσιάζεται, ἐργάζεται καὶ πράττει. Αὐτὸς ὁ
νεώτερος υἱὸς τῆς Βικτωρίας, ὁ γλυκύτατος τὴν μορφήν
Ξανθὸς Λεοπόλδος, μόλις εἰκοσιενναετής, ἔχει, καθὰ λέ-
γεται, κληρονομήσει ὅλον τὸ πνεῦμα τοῦ πολυμηχάνου
πατρὸς του, τοῦ ἡγεμόνος συζύγου (Prince Consort) καὶ
εἰργάσθη ἀνεκδότως ὑπὲρ πολλῶν ἐταιριῶν καὶ συλλόγων.
Πρὸ διετίας ἀκόμα κατώρθωσε νὰ ἀναστήσῃ ἓνα βιομη-
χανικὸν κλάδον, ἐκλείψαντα ἀπὸ τοῦ μεσαιῶνος ἐν Ἀγ-
γλίᾳ, τὴν διὰ γυναικείας ἐργασίας ταπητουργίαν. Καὶ
τελευταῖον ἔγινε Ἐκθεσις τῶν ἔργων αὐτῆς ἐφελεύσασα
τὸν θαυμασμόν τῶν περιεργασθέντων τὰ καλλιτεχνικώ-
τατα ἔργα. Ἰδοὺ ὁ μόνος τρόπος καθ' ὃν κατὰ τοὺς χρό-
νους τούτους δύνανται οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ βασιλόπαιδες
νὰ ἐπισπῶνται ἐφ' ἑαυτοὺς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐνοίαν
τῶν λαῶν των. Ἀλλὰ ἐγώισται βασιλεῖς, κηφῆνες βασι-
λεῖς, πλουτολάτραι βασιλεῖς, κτηνοτρόφοι βασιλεῖς, αὐ-
τοὶ θὰ μακρυνθῶσι μίαν ἡμέραν ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαίρας
τῆς ἀδιαφορίας τοῦ λαοῦ, ἂν μὴ πέσωσιν ἐντὸς ἀτμο-
σφαίρας ἀγανακτήσεως καὶ ὀργῆς.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν :

«Ἐννοοῦμεν ἐπὶ Κουμουνδούρου νὰ παραβιάζωνται οἱ
νόμοι, νὰ κλέπτηται τὸ δημόσιον καὶ ἡ δικαιοσύνη νὰ
γίνεται ρεζίλι. Ἀλλ' ἐπὶ Τρικούπη;

«Αὐτὸ εἶναι πολὺ ἀπελπιστικόν!

«Διατί λοιπὸν ὁ κ. Τρικούπης νὰ διατηρῇ ἐν τῇ ἰδιαι-
τέρᾳ του πατρίδι εἰς τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως τῶν
Πρωτοδικῶν τὸν Ἀλέξανδρον Βασιλείου ἄνθρωπον μὴ
ἔχοντα τὰ προσόντα τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως;

«Καὶ εἶναι μικρὸν τοῦτο; ὅχι· διότι ὁ γραμματεὺς εἶ-
ναι ἡ ψυχὴ τοῦ δικαστηριακοῦ γραφείου εἰς ὃ συγκεν-
τροῦνται τὰ συμφέροντα ὁλοκλήρου κόσμου. Πρέπει λοι-
πὸν νὰ λάβῃ ἕκαστος τὴν θέσιν του, ὁ δὲ κ. Ἀλέξανδρος
Βασιλείου τὴν θέσιν τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ γραφεί-
ου τοῦ κ. ἐφόρου.»

Μπλοῦμ

ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ.

Ἐπὶ τέλους! Εἰς τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν ὁ ἀ-
ξιότιμος Βουλευτὴς Εὐρυτανίας κ. Βουλπιώτης ὕψωσε
τὴν εὐγλωττον φωνὴν του ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθούσης ἐν
Μασσαλίᾳ ἐπιστημονικῆς ἐξοχότητος. Ἡ πρότασίς του
ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὴ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν πτερύ-